

на-та му и скрита пжтека, съ точность, отъ коя-то не было възможно да са укрые. Тъзи нищожна деветнадесятдневна разность въ исчисленія-та на Клеро поражава ни съ очудваніе, ако си припомнимъ, че анализа въ него време былъ далечъ отъ да е съвършенъ, и че тогазъ даже не подозрѣвали съществованіе-то на открыты-тъ въ послѣдствіе двѣ голѣмы планеты — Урана и Нептуна.

Великолѣпно-то зрѣлище на Далліева-та комета, кое-то са прѣдставявало въ нѣкои отъ първы-тъ ѳ завръщанія и кое-то е произвождало толкозъ ужасъ въ всички-тъ классове, както образованны, тѣй и невѣжественны, не са повторило при появленіе-то ѳ 1758 год. Това произлѣзло отчасти отъ неблагоприятно-то положеніе на земя-та въ орбита-та ѳ, въ време-то кога-то комета-та минувала презъ перихелія. Огромны-тъ свѣтлы ивицы, кои-то нѣкога придружавать кометы-тъ, появляють са само кога-то тѣзи мірове доближавать слънце-то. Тѣ достигать най-голѣмыя си блѣскъ, кога-то комета-та минува прѣзъ перихелія, а колко-то певече тя са отдалечава отъ слънце-то въ небесно-то пространство, опашка-та ѳ тѣмнѣе постъпено отъ слѣдующы-тъ двѣ причины: отъ дѣйствително-то смаляваніе поради съжстѣніе-то на комета-та и отъ видимо смаляваніе по причина на разстояніе-то, кое-то са увеличава.

Понеже комета-та, кога е близо до слънце-то, са движе по-бърже, то разумѣва са, че тя употрѣбьява, сравнително твърдѣ късо време за да премине тѣзи часть на орбита-та си, коя-то са намѣрва въ близко разстояніе отъ слънце-то и въ прѣдѣлы-тъ на коя-то са появява свѣтла-та опашка на комета-та. Случава са, че при появленіе-то на една и съща комета, земя-та, кога-то комета-та минува прѣзъ перихелія, занимава на еклиптика-та таквазъ точка, коя-то са намѣрва много близо до комета-та, и по този начинъ дава възможность да наблюдавамы появленіе-то ѳ отъ близу, а пжкъ при слѣдующе-то появленіе на съща-та комета земя-та може да са намѣрва въ най-далечна-та часть на своя-та орбита, въ време-то кога-то комета-та минува покрай слънце-то, и за това тя са наблюдава отъ земя-та съ голѣмъ трудъ, или даже става съвсѣмъ невидима. И тѣй, ако астрономы-тъ, за опредѣленіе тожество-то на кометы-тъ, бѣхж принудены да основавать заключенія-та си върху еднообразныя физическы видъ на тѣзи мірове, то едвамъ ли щѣше да има каква-годѣ вѣроятность да са распознае поне една отъ много-то хыляды, кои-то са носятъ изъ небесно-то пространство.

Въ мѣждина-та отъ 1759—1835, кога-то Халліева-та комета трѣбало изново да са появи, станѣли най-необыкновенны превраты въ Астрономія-та. Способы-тъ за исчисленіе на планетны-тъ възмущенія были значително усъвършенствованы; планета-та Уранъ са присѣдинила на наша-та слънчова система и много по-точно были опредѣлены массы-тъ на голѣмы-тъ планеты, особенно Сатурнова-та. Двадесять и петъ години прѣди сключаніе-то на періода на Халліева-та комета, завръщаніе-то ѳ захванало силно да занимава астрономы-тъ, и отъ двѣ академіи были прѣдложены награды за най-съвършенна-та теорія на това заблѣжительно тѣло. Баронъ Дамуазо и Понтекуланъ получили тѣзи награды, макаръ нѣколко други астрономы и да прѣдпріели и извършили исчисленіе-то на планетны-тъ възмущенія. И двама-та тѣзи исчислители